Anul III. № 279 | Базарджикъ, Bazargic | 5 юлий 1937 год. | Un număr 2 Lei

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL DOBROGEAN

АБОНАМЕНТЪ:
За 1 година 300 лей
За 6 месеца 160 лей

Adres: „Glasul Dobrogean“ str. „Pr. Elisabeta“ No. 4 — Bazargic

Telefon: No. 138

Organ al Minorităţii Bulgare din Romania

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО ОТЪ РУМЪНИЯ

По бѣлия свѣтъ

Краль когото може да види всѣки гражданинъ

На 15 май т. г. кральтъ на Дания Християнъ Десетий чествува 25-годишния си юбилей като владѣтель на страната си Отъ 25 години я управлява. Той е отъ прочутата династия на Глюксбургитѣ.

На публичнитѣ аудиенции, които кральХристиянъ устройва два пжти въ месеця, всѣки датски гражанинъ може да види своя владѣтель и да се разговаря съ него.

Всѣки день кральтъ се разхожда на конь изъ гората безъ всѣкаква свита.

Както всички датчани, и кральтъ Християнъ обича морето.

Кральтъ на Дания охотно се разговаря съ селенитѣ и ги разпитва постоянно за данъцитѣ, дали сж тежки, какъ ги плащатъ.

Презъ първитѣ години на царуването си краль Християнъ и датската кралица наедно излизали на велосипеди и сж предприемали дълги излети на колела.

Често кральтъ кани на трапезата си хора, които не сж нито министри нито дипломати, но граждани изъ всички кржгове. Вечерята трае обикновено два часа.

По случай 65-та годишнина на краля, цѣлиятъ датски печатъ посвещава статии. Дори вестникътъ на анархиститѣ — такъвъ вестникъ излиза и въ Дания — му посвещава топли думи.

Краль Хистиянъ се стреми да бжде повече гражданинъ, отколкото владѣтель.

Махараджа подарява на поданницитѣ си 20.000 радио апарата

Махараджата отъ Хайдерабадъ, който е днесъ най-богатия човѣкъ на свѣта, неотдавна чествува своята 25 годишнина отъ възкачането си на престола По случай този праздникъ махараджата подаралъ на своитѣ поданици 20.000 радио апарата.

Богатството на махараджата отъ Хайдерабадъ се оценява на 30 милиарда франка. [50 милиарда лева]. Между другото той има голѣми блестящи дворци съ фантастична уредба, а въ гаражитѣ му се намиратъ 50 най-елегантни автомобили. Въпрѣки това, обаче,Махараджата се разхожда съ единъ старомоденъ автомобилъ.

„Комитаджиитѣ“ заловени

Научаваме, че бандата отъ дербедеи, които ограби жителя Сали Османъ отъ с.Сунгуолари, силистренско и уби жандарма Игня Георге е била заловена.

Момичето на нападнатия турчинъ е познало въ лицето на двама отъ злодейцитѣ съседитѣ си
които изчезватъ на другия день. Започнатото следствие довежда до изненадващи резултати. И цѣлата банда отъ убийци бива заловена не далече отъ българската граница и заведена въ Базарджикъ.

Ще се повърнемъ.

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

Потопенъ съветски военень параходъ

Отъ Токио съобщаватъ, че Японо-манджурскитѣ войски сж обстрелвали и потопили единъ съветски военень параходъ по Р. Амуръ, а екипажатъ му билъ избитъ.

Съобщението е предизвикало сензация въ всички кржгове. Споредъ мѣродавния печатъ случаятъ е отъ естество да запали огъня на войната въ Далечния изтокъ, въпрѣки изявленията на надлежнитѣ съветски и японски власти, че инцедентътъ е на пжтъ да се изглади.

Новъ случай

Оня день жителя М. Тодоровъ отъ с. Карлжбекьой, отива въ кръчмата на Костика Ионеску отъ с. Търновка, за да си вземе една часть отъ жътварката си, която оставилъ тамъ. Току що излизалъ отъ кръчмата пристигналия отъ града кръчмаръ Ионеску, изглежда надъханъ особено, нахвърля се върху беззащитния селянинъ и започва да му нанася юмруци, псувайки българската му майка.

Намиращитѣ се тамъ селяни се притичатъ и едва разървватъ силянина. Костика се опиталъ на нѣколко жти да се нахвърли, заплашвайки, че „рано жсно ще саети маслото и а този българинъ!“

Този бабаятлъкъ на кръчара Костика Ионеску не е ървия. Тази зима той стреля въ жителя Христо Георгиевъ, наранявайки го тежко въ челото,гърдитѣ и ржката. Само по чудо младия нашъ селянинъ се избави отъ смъртьта.

Преди месецъ сждебнитѣ заседатели трѣбваше да разгледатъ дѣлото, заведено по този опитъ за убийство, но по процедуални причини трѣбваше да се отложи за есеньта.

Сега ново дѣло ще се открие противъ побойника по професия.

23 години отъ европейската война

Точно 23 години отъ атентата въ Сарево. На втория день избуха войната и залѣ почти цѣлия европейски континентъ. Милиони убити, милиони ранени и други много повече сакати, останаха да носятъ страшния бѣлегъ отъ страшната човѣшка касапница. Тѣхниятъ видъ и нещастие днесъ будятъ неизказано огорчение въ душата на всѣки човѣкъ. Днесъ, обаче, човѣчеството отново е изправено предъ война. Оржжейнитѣ фабрики днесъ бълватъ смъртоносни орждия 10 пжти повече отъ преди 1934 г. Днесъ военнитѣ бюджети на държавитѣ достигнаха до баснословни размѣри.

Всичко това трѣбва да се „изхарчи» — трѣбва война!..

Плати си абонамента

Малко безгрижие!.

Нашия градъ е най-хубавиятъ градъ. Слънцето и месечинката го огрѣватъ отъ всички страни. Има хубави улици, имаме вече електричество, а наскоро ще имаме и вода. Имаме си и две гари. Едната -- северната е нищожна. Другата -- южната е голѣма, важна и на день посреща и изпраща десетина влака. Е, господа, управители, полууправители, помощникъ управители, граждани, гражданки, пжтници, проходящи и селяни, въ тази наша голѣма гара — моля ви се — нѣмаме телефонъ!

Чувате ли, нѣма телефонъ!

И не дай си боже, ако се изтърве нѣкой влакъ, или да заплашва нѣкое нещастие... Гараджиитѣ ще го научатъ отъ столичнитѣ вестници!

Празденството
на срѣднитѣ ни училища отъ Силистра
Банкета даденъ отъ г. Ив. Ангеловъ

На 29 юний, Петровдень, двѣтѣ частни български гимназии отъ Силистра — девическата и мжжката, дадоха съвмѣстно въ салона на девическата гимназия годишниятъ си актъ. Следъ подробнитѣ отчети на съответнитѣ директори, се изпълни много успѣшно добре подбраната програма.

По случай приключването на учебната година председателя на Българското Културно Общество *г. Ив. Ангеловъ*, народенъ представитель, даде голѣмъ банкетъ.

Терасата на основното училище бѣше великолепно декорирана и феерично осветлена. Трапезата, уредена съ личнитѣ срѣдства на г. Ив. Ангеловъ, събра на едно мѣсто представителитѣ на висшитѣ власти въ града, членоветѣ на управителния съветъ на Б.К.О. и учителското тѣло.

Г-нъ Т. Пучеря изпратилъ писмо, въ което изказва искреното си съжаление, че поради заминаване за столицата не ще присжтствува. Пожелава ползотворна работа на учителското тѣло, поздравлявайки го за успѣшнитѣ резултати.

Пръвъ взе думата кмета на града, *г. Костополу*, който между другото казва:

„*Чуждитѣ на този хубавъ край иматъ едно погрѣшно предубеждение за мѣстното българско население. Ние, които отъ дълги години живѣемъ въ вашата срѣда, трѣбва да признаемъ, че сте безукорно лоялни граждани, а училищата ви стоятъ на уровена, на който съ основание се завижда*“

Отъ страна на всички преподаватели при гимназиитѣ говори г. *Жечко Русевъ*.

Въ отговора си г. *Иванъ Ангеловъ* благодари на кмета за хубавитѣ отзиви и на учителството за положенитѣ тъй ревностно и усърдно усилия, благодарение на които просвѣтното дѣло въ града се е било увенчало съ такъвъ хубавъ успѣхъ, въпрѣки безброя пречки и трудности.

Всрѣдъ общитѣ удобрения г. *Ангеловъ* е обещалъ, че и въ бждни дни ще работи съ сжщата любовь и преданность за възхода на учебната ни кауза „*най-свѣтлата и най-скжпата за всички българи*“ -- завършилъ е председателя на Б. К. О.

Дъ кжсно сътрапезницитѣ сж прекарали при звуцитѣ на специално инсталирания радиоприемникъ и на патефона.

Голѣми горещини въ столицата

Презъ последнитѣ два дни върху цѣла Румъния се разлѣ нова топла вълна.

Въ Букурещъ е зарегистрирано на 1 того: на земята 51 градусъ. въ въздуха 31 гр. а на сѣнка 30 градуса.

На много постройки работата е била преустановена, а по улицитѣ не се е движилъ почти никой отъ 12 до 5 часа.

АСѢНЬ БОЕВЪ — Виена

ТРИ ЦАРСКИ СИЛУЕТИ ОТЪ МИНАЛОТО

Свѣтовната война свали отъ трона тритѣ най-стари, вѣковни династии въ Европа: Хоенцолеритѣ — 200 години стара династия, Романовъ — 304 години и Хабсбургитѣ, които сж били 636 години непрекжснато на трона! Ако нѣкой преди войната би казалъ, че Русия, Германия и Австрия ще станатъ нѣкога републики думитѣ му щѣха да бждатъ тъй странни, както ако той би твърдѣлъ, че Швейцария ще стане нѣкога монархия. Отъ тритѣ последни императори на тѣзи страни най-популярниятъ е Францъ Йосифъ. Неговата известность се дължи преди всичко на дългото му царуване—68 години, на добродушието му, толерантностьта, плодовитостьта въ управлението и на трагизма въ личната му сждба: спасилъ се самъ отъ единъ атентатъ на мѣстото дето днесъ е построена въ Виена Възпоменателната за това църква (Вотивкирхе), единиятъ му братъ нареченъ Йоханъ Ортъ изчезва безследно, другиятъ бива застрелянъ като императоръ на Мексико, височайшата му съпруга — красивата и добродетелна Елисавета бива промушена отъ единъ анархистъ, едничкиятъ му синъ Рудолфъ свършва трагично въ до днесъ тъмната трагедия отъ Майерлингъ ерцхерцогъ Р. Фердинандъ бива убитъ въ Сараево, така че трона се наследява отъ Карла VI — едва по седма линия отъ Фр. Йосифъ! Той е билъ миролюбивъ. Повечето войни, които той е водилъ сж били нещастни за империята. По този случай историческа е станала фразата: „Защо Австрия има толкова много генерали? — Защото следъ всѣка изгубена битка се произвеждатъ такива, за да се избѣгне недоволството срѣдъ офицерството.“ Прави се упрѣкъ на Фр. Йосифа, че трагичния край на австро-пруската война [Кьонигсгрецъ) се дължалъ на неговата телеграма до главнокомандующия Бенедекъ, който телеграфически препоржчва немедлено примирие, която е гласѣла: „Кжде дадохте едно генерално сражение на прусситѣ?“ Лошото въоржжение на австрийската пѣхота отъ тогава, па и недостатъчното въоржжение на монархията съ тежка артилерия въ Голѣмата война (Л. Краусъ: „Защо изгубихме войната?“] се дължало на познатата консервативность на стария монархъ по военнитѣ реформи. Забележително е трудолюбието, търпимостьта и набожностьта на Фр. Йосифа. На единъ придворенъ концертъ унгарскиятъ компонистъ Лисцтъ свири неочаквано забранения революционенъ маршъ на Ракоши. Всички сж смутени. Фр. Йосифъ завършва ситуацията спокойно, казвайки иронически на компониста: „Изсвирете още неднажъ този хубавъ маршъ, който въ насъ отдавна не се чува“. Следъ една маневра на войскитѣ Фр. Йосифъ се отправя въпрѣки дъждовното време въ църква за да се отслужи благодарствена служба. Императора Фр. Йосифъ е много ядосанъ, че главнокомандующиятъ фонъ Хьотцендорфъ не се е явилъ въ църква. Когато най-после той се явява и императорътъ му прави упрѣкъ за закъснението Конрадъ фонъ Хьотцендорфъ му отговаря: „Ваше Величество, въ такова несгодно време за единъ офицеръ е много по-голѣмъ дълга да подслони войницитѣ си, отколкото да изслуша Божията служба„. Хьотцендорфъ нареченъ отъ своя противникъ Кадорна „мислящия пълководецъ“ се е ползувалъ съ безграничното довѣрие на императора. Известни сж неговитѣ думи, казани на кайзера „Азъ ще уволня всички херцози и ще назнача на тѣхното мѣсто за армейски водачи подпоручици, защото душата на една армия е дисциплината и послушностьта“. Хьотцендорфъ не изключва отъ тази дисциплина и самия монархъ: презъ войната този се оплаква, че макаръ и да е императоръ „той знаелъ за хода на военнитѣ действия само това, което знае всѣки други, т. е. това, което стои въ вестницитѣ.“ Фр. Йосифъ е предчувствувалъ края на монархията: неговата телеграма до армията отъ 18 августъ 1916 година, по случай 86 годишния рожденъ день е била тъй песимистична, че е станало нужда да бжде цензурирана преди изпращането й. Известни сж думитѣ на Фр. Йосифъ по случай обявяването на войната: „Ако монархията трѣбва да пропадне, нека пропадне съ слава и честь.“ Политиката му спрямо България и любовьта му спрямо българския народъ е била равнодушна и студена. На полето на доклада на австро-унгарския пратеникъ въ София, фонъ Гислингенъ, който докладва, че България заслужава най-голѣмото внимание на монархията, защото тя има най-добрата армия на Балкана, Фр. Йосифъ написва саморжчно: „Предпазливость, българофилъ!“ Царь Фердинандъ бива приетъ отъ него на „частна аудиенция“ [следъ Съюзническата война!] по препоржка на други и то не като български царь, а въ униформата на австрийски полковникъ!

Едно съчетание отъ противоположности е характера на Вилхелма II. Слабость и енергия, скромность и самомнителность, миролюбие и военолюбие. Той се мѣси енергично въ мароканския конфликтъ, бие поздравителна телеграма на водача на буритѣ, заповѣдва да се „арестува английската армия“, но бие и последна телеграма на руския царь за запазването на мира. Следъ съюзническата война прави Константина Гръцки маршалъ отъ германската армия, но не дълго следъ това заявява [Отокархъ Черининъ: „Свѣтовната война»), че „България въ своя исторически развой не ще може да бжде възпрѣта, както нѣкога и Прусия.“ Той героично прикрива своя тѣлесенъ недждъ: лѣвата ржка, която е по-кжса и затова винаги държи на дръжката на сабята си. Въ тържествената речь при осветяването Берлинската „Алея на победитѣ“ той заявява самомнително: „Едно изкуство, което се движи извънъ законитѣ и рамкитѣ посочени. отъ мене не е никакво изкуство“. За Р. Вагнера критиката му е унищожителна: „Азъ не зная какво хората намиратъ у Вагнера! Той е само единъ съвсемъ обикновенъ капелмайсторъ“. По случай едно посещение на руския царь играе се балета „Сарданапалъ“ За да не се „изложи“ предъ високия гостъ по заповѣдь на Вилхелма II, голѣмиятъ асирологъ, професоръ Деличъ, е трѣбвало самъ да опредѣли начина, по който осирийскитѣ танцьори сж връзвали сандалитѣ! Още следъ обявяването на войната по заповѣдь на Вилхелма II се изработва триумфаленъ маршъ и художествени декорации за украсата на съответнитѣ берлински улици, по които ще минатъ връщащитѣ се победители. Сждбата била, обаче, отрѣдила Вилхелмъ да напусне скрито Германия въ една дъждовна ноемврийска нощь съ дигната яка въ единъ опрѣсканъ автомобилъ на пжть за Холандия, придруженъ отъ своя щабенъ шефъ Лудендорфъ, който е носилъ сини очила и фалшивъ паспортъ на името Ерихъ Линдщрьомъ. Мждростьта на Вилхелма II се чете въ думитѣ, които той за последенъ пжть казва на придружаващитѣ го германски офицери: „Подчинявайте се на новото правителство, спрете хаоса въ земята ни и направ.те всичко възможно за спасението на нашето отечество“. Голѣма енергия проявява Вилхелмъ за спасението на Марненското сражение: на 8 септ. и особено въ критичната срѣда на 9 септ. 1914 г. той заповѣдва нѣколко пжти на слабодушния си щабовъ шефъ, фонъ Молтке: „Настжпвайте, настжпвайте до последенъ моментъ — нито „една крачка назадъ!“ Болниятъ и слабохарактеренъ Молтке по този случай е записалъ въ дневника си: „Азъ се върнахъ съ разбито сърдце и пролѣхъ сълзи на отчаяние“. Въпрѣки енергичното застжпване на императора Марненската битка бива изгубена защото както казва германското официално изложение: „Въ часа когато се решаваше сждбата на германския народъ, водачътъ му на бойното поле бѣше душевно и тѣлесно съвършенно сразенъ“.

Третиятъ исторически царски силуетъ изъ миналото е рускиятъ царь Николай II. На 21 февруарий 1613 год. едва 17 годишниятъ болярииъ Михаилъ Феодоровичъ Романовъ става родоначалникъ на династията. Въ тази династия тече, обаче, изобилно нѣмска кръвь: известенъ е по този случай анекдота на Пушкина, който смѣсва една чаша червено вино [„червената като рубинъ руска кръвь на Петра Велики“] последователно съ шесть чаши пълни съ вода за да покаже нагледно нѣмския прамѣсъ въ династията Романовъ. Още дъщерята на Петръ Велики Ана има за мжжъ нѣмски херцогъ, нейния синъ Петъръ II има за съпруга нѣмска принцеса, съпругата на Павелъ I е вюртембергска принцеса, на Николай I — пруска, на Александъръ II —хесенска, на Александъръ III — датска, на Николай II — пакъ хесенска принцеса. Още предшественикътъ на Николай II, Александъръ III, като реакция на сжществуващитѣ условия се е отличавалъ съ своята боязливость и нерешителность. Рускиятъ генералъ Черевинъ казва на австро-унгарския посланникъ графъ Волкенщайнъ: „Азъ съмъ преданъ на господаря си Александъръ III, азъ се срамувамъ, обаче, за онзи смѣшенъ страхъ, който господарьтъ ни има предъ военикконь колкото и той да е спокоенъ и малъкъ“. Презъ време на единъ ловъ Александъръ III върви 15 верста пеша защото коньтъ се е показалъ малко неспокоенъ, въ сжщото време когато неговата съпруга продължава да язди! Самъ френскиятъ посланикъ въ Петроградъ Морицъ Палеалогъ свидетелствува, че слабостьта на Николай II се дължи въ висша степень на пагубното влияние отъ вънъ. Той описва случая отъ 2 августъ 1914 год. До 2 часа сутриньта Николай е обсжждалъ съ съпругата си телеграмата на английския краль около войната. Не дълго следъ това се получава и телеграмата на германския императоръ, въ която този заклева Николая да се избѣгне войната и да не дава заповѣдъ войскитѣ му да навлѣзатъ въ Германия. Подъ влиянието на своята околность Николай II не отговаря на телеграмата на германския кайзеръ. Тази сцена се описва отъ М. Палеалога възъ основа собственноустното разказване на Николая II. Още презъ юний 1915 година въ Русия избухватъ недоволства, стачки, 150 войници биватъ застрелѣни отъ единъ бунтуващъ се полкъ — Царьтъ и Царицата (племеници на Едуардъ VII-англ. Краль и братовчедка на Вилхелма II) подозиратъ всичко, но тѣхната непосрѣдствена околность е неуморна въ стремежа си да замаскира всичко. Височайшата съпруга, на Николая II е въздържана но не е горда. Аристокрацията тълкува тази нейна студенина като надменность, особенно въ сравнение любезностьта на Николаевата майка. Всѣки отъ вуйчовцитѣ на още младия Николай II се е чувствувалъ като господарь въ известна область: Алексий въ марината, Николай минава за голѣмъ стратегъ, Сергей е нѣщо като господарѣ — въ Москва, Владимиръ — за покровитель на изкуствата. Така се поставя началото за „голѣмата„ слабехарактерность на Николая II. Напротивъ царь Николай II минава за „най-любезния чсвѣкъ въ Европа“. Рускиятъ Бисмаркъ и противникъ на войната графъ Вите пише: „Ние говорихме цѣли два часа. Царьтъ ми даде ржката си. Той ме прегърна. Пожела ми всичко добро. Азъ бѣхъ щастливъ. Когато отидохъ въ кжщи намѣрихъ на масата си царския декретъ за моята оставка.“ Николай обича жена си и децата си; най-после следъ четири дъщери на 30 юлий 1904 год. му се ражда мжжка рожба. Нещастието вследствие на руско-японската война е нищо въ сравнение тази радость. Но отрочето е болно отъ зловещата хемофилия — като три годишенъ презъ време на играта, малкия царевичъ пада, наранява се и кръвьта не спира. Тази наследствена болѣсть, която се предава по женска линия, но напада почти изключително мжжкитѣ членове на семейството, фамилията Хесенъ — Дармщатъ носи три вѣка въ кръвьта си. Никой може да помогне. Николай II пише: „Нѣма ли единъ лѣкарь въ цѣла Европа, който да му излѣкува чадото. Не той поиска каквото иск Черногорскитѣ княгини посочватъ Разпутинъ: той е чудотворецъ. Новъ светия. Лѣк всѣкакво страдание“. Ед откритъ въпросъ е дали случайно или поради практикуване на познатитѣ Разпути манголски обряди на отвли ние вниманието, съ дохождането на сибирския конекрадецъ и разватникъ болезненитѣ признаци на малкия Алексий намаляватъ и спиратъ, царьтъ мрази Разпутина и заточва въ Сибиръ. Подъ влиянието на жена си го вр пакъ въ столицата. Тази любовь къмъ сина е толкова голѣма, щото Николай II на 2 Мартъ 1917 г. вече на явилия се Чучуковъ свръзка съ абдикацията приежтствието на гене Пруски: „Вчера и днесъ лихъ цѣлия день. Азъ не

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

ТѢ И НИЕ

Много често пжти тѣ, мнозинствата, ни обвиняватъ насъ, малцинствата, че сме отивали много далеко — до Женева, до Хага и пр.

Първо. Мнозинствата не сж биле никога толерантни, не сж търпели и приравнявали малцичствения елементъ съ мнозинствения. Не сж смѣтали, че малцинството е еднакво-правенъ елементъ съ мнозинствения. Винаги се е посѣгало върху неговитѣ политически права по-напредъ, отколкото на мнозинството.

А за културни права да не говоримъ. Отъ 20 годишенъ малцинственъ животъ ясна представа ще имаме за културнитѣ ограничения на малцинствата като разгърнемъ страницитѣ на О. Н., на шестата комисия при О. Н., въ Хага и още на доста мѣста. Тамъ сж наредени тжгитѣ и жалбитѣ на народностнитѣ малцинства, на всички що годе организирани и добре разбрали народностнитѣ си интереси.

Тамъ сж правени оплаквания почти отъ всички малцинства. Протестирали сж тѣ не отъ хубость, а отъ недоволство отъ не твърде хубави работи.

Има народностни малцинства, които сж по-малко на брой и разбиратъ по-другояче да извоюватъ отъ мнозинствата правата си, като не излизатъ вънъ отъ границитѣ, а всичко се мжчатъ да придобиятъ отъ държавата, въ която живѣятъ. Едни отъ тия, последнитѣ, успѣватъ, а нѣкой се провалятъ.

Ние, българското народностно малцинство сме отъ последната категория. До сега не сме направили оплакване вънъ отъ Букурещъ, никой не знае за неправдитѣ вършени надъ насъ, освенъ въ Букурещъ. Биле сме винаги привърженици за едно разбирателство съ мнозинството, което да ни запази, обаче, като малцинство.

Но, не можемъ да се разберемъ. Като че ли, едно говоримъ ние, друго разбиратъ мнозинствата. Правятъ се последни усилия въ Букурещъ да ни разберат. Наближава края. Последнитѣ усилия се правятъ въ тоя моментъ

Не се съмняваме, че въ Букурещъ ще ни разбератъ защото е въ интереса на насъ и на тѣхъ мнозинствата. **Ат. Цвѣтковъ**

Чети и разпространявай
Добруджански гласъ

та да се отдѣля отъ сина си. Вѣрвамъ, че ще ме разберете. Затова се решихъ да абдикирамъ въ полза на брата си". А ето една часть отъ акта по абдикацията подписана отъ Николая II съ моливъ и носещо датата 2 мартъ 15 часа 5 минути 1917 година, „Сждбата на Русия, честьта на героичната ни армия, доброто на народа, бждещето на родината изискватъ отъ насъ продължение на войната до окончателно изгонване на жестокия врагъ. За обединението на всички народни сили и понеже не можемъ да се раздѣлимъ отъ нашия любимъ синъ ние се отказваме въ полза на нашия братъ. Въ името на горещо обичаната отъ насъ родина ние призоваваме всички наши синове да изпълнятъ свещения си дългъ къмъ родината въ този тежъкъ часъ..." Има и днесъ още зли езици, които твърдятъ, че Николай искалъ да сключва сепаратенъ миръ съ германцитѣ! За илюстрация ето и нѣколко цитата отъ дневника отъ 51 страница на Николая II публикуванъ въ 1934 година:

„Едно радушно мнозинство ни придружаваше до гарата«. Отъ 2 мартъ 1918 г. Тоболскъ: „Колко дълго още нашата родина ще бжде разкжсвана отъ външни и вжтрешни врагове? Нѣкога ми се струва, че границата на страданието е прекрачена... Отъ 16 юний 1918 година Тоболскъ: „Цѣлата нощь прекарахме облечени и готови. Две последователни писма, които получихме ни съобщаваха, че ще бждемъ освободени отъ предании хора. Нѣколко дни изминаха напраздно и несигурностьта и очакването ни много измжчватъ". Това напраздно чакане продължава още две седмици — до 3 юлий 1918, трагичния день, който донесе краятъ на династията Романовъ.

Вести отъ Констанца

— Наскоро е заелъ длъжностьта викарь на Томиската Епископия, архиерея Галактионъ Кодрунъ, който е подпредседатель на румъно българското дружество отъ Букурещъ.

— Въ срѣда вечерьта, на прощалната семейна вечеря дадена въ честь на архимандритъ Никодинъ, досегашниятъ свещеникъ на Бълг. цървка отъ града ни, Дамската секция при Обществото му поднесе една хубава автоматична писалка, а г. Георги Зоговъ поднесе сребъренъ бастунъ отъ името на д-во „Славия".

— Извънредното събрание на българското общество обявено за 27 юний, се отложи за недѣля 4 юлий, когато ще се състои непременно.

— Въ града се забелязва все голѣмо число лѣтовници, както отъ страната така и отъ чужбина.

— Реколтата въ окржга ни е доста компроментирана, поради липсата на дъждъ. Сжщото се отнася и за Тулчанския окржгъ.

Резултатитѣ отъ окржжнитѣ избори

На 30 юний т. г. се състояха последнитѣ избори за окр. съветници

Окончателниятъ резултатъ отъ тѣзи избори въ цѣлата държава е следниятъ:

Либерали	43 645	гласа
Нац.-църанисти	32 054	„
„ християни	31.414	„
Рум. фронтъ	13.414	„
Либ.-жоржисти	9.263	„

Нови арести въ Русия

Агенция „Хавасъ" съобщава отъ Москва, че маршалъ Ворошиловъ щѣлъ да си подаде оставката и щѣлъ да бжде замененъ съ маршалъ Блюхеръ, върховниятъ комендантъ на съветската армия отъ Далечния изтокъ. Споредъ сжщото съобщения, въ Русия сж били арестувани редица другиа видни комунистически дейци, чиито имена се премълчаватъ.

Печатница „ИЗВОРЪ"

Напраздно оралъ и сѣлъ

Единъ беденъ човѣкъ, който нѣма педя земя — жителя Пеню Ст. Митевъ отъ с. Кувандъкъ, Калиакренски окржгъ, наема съ изполица 2 (два) хектара отъ колониста Іонъ П. Іоника, като му се задължилъ, че ще му предаде половината отъ произведената реколта.

Оралъ нашия безимотенъ селянинъ, засялъ и сега е избуяла чудно хубава зимница. Селския даскалъ Бъжънеску, виждайки нтежалитѣ класове, правилъ-струвалъ снабдилъ се съ контрактъ, че наема сжщитѣ 2 хектара отъ държавата. Явява се при Пеню Митевъ и му казалъ, че ще трѣбва да му предаде 50 на сто отъ полученото зърно. Колониста Іоника и той претендиралъ за половината, заплашвайки, че ще го вземе отъ хамбара му.

Дойде въ града отчаяния селякъ да търси правда. Отправи молба до окржжния управитель, искайки да защити правото на труда, на семето, на парчето хлѣбъ за невръстнитѣ му деца...

Народни пѣсни отъ Бесарабия

Връзкитѣ между „Добруджански гласъ" и нашитѣ братя отъ Южна Добруджа растътъ и се заякчаватъ съ всѣки день.

Започнахме да получаваме отъ всички краища на задунавската область хубави, горещи писма, пропити отъ най-вдъхновени чуства и преданность. Колко много любовь и народностно съзнение има у тия хора, които нивга не сж видѣли България и нивга не сж биле въ българско школо!

Студента К. Ст. отъ с. Старий Карагачъ, Исмаилски окржгъ, ни изпраща долната „жална българска нарудна пѣсня", която се пѣела изъ тѣхнитѣ села. Отъ все сърдце благодаримъ на нашия далеченъ братъ.

Да сж прували Хаджи Димитръ,
Чи той ми стори мостъ презъ Дунава
Да си минава сякаква вѣра:
Турци, татари, черни арапи,
Най напудиря бѣла гъркиня,
Въ ржце държи черно арапче.
Тий на гъркиня тихо говорятъ:
„Я фърли, фърли, черно арапче,
Чи ни ти мяза на бѣли ржци,
На бѣли ржци — черно арапче!"
— *„Какъ да гу фърля като мий милу,*
Деветь съмъ годинъ дете нѣмала,
И на десета и азъ дете имамъ!"
Чи тя си зела златна люлчица,
Чи си въ зилена гура флязала,
Чи си Иванчу вътри турила
И на Иванчу тиху гувори:
— *„Нани ми, нани, сино Иванчо,*
Тва шж тий вечи, синко, ютъ мама,
Га вѣтъръ вейни да тж залюля,
Га дъждецъ роси да тж юкжпи,
Га слана падни да тж пукрии!"...

Д-ръ Д. Димитриевъ
се завърна въ града и приема болни въ кабинета си
38 — 1

КУПУВАМЪ
1). Облигации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръстъ". 2). Акции отъ банка „Урбана". 3). Акции отъ „Банка Индустрия". 4) Облигации отъ Държавнитѣ заеми, акции отъ банка „Калиакра" и „Виторулъ".

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „NATIONALA"
42 — 4 Базарджикъ

Годишниятъ актъ на българското училище въ гр. Констанца

Годишниятъ актъ на българското училище, което вече седемдесеть и четири години разпръсква родното четмо и писмо, се състоя въ недѣля 27 юний, въ салона „Изворъ“ на нашето Общество.

Както всѣка година, тъй и сега, това мило тържество бѣ почтено съ присжтствието на множеството граждани и родители на децата. Ние, които отъ години наредъ проследѣваме съ трепетенъ интересъ преуспѣха на учебното ни дѣло, още повече и въ качеството на възпитаници на това културно училище, отбелязваме съ радость, че то продължава, макаръ и скромно, да служи за духовното издигане на бждещитѣ граждани.

Всѣкога сме изпитвали въ подобни случаи не само радость, но и едно неизказано вълнение, при скжпия споменъ на близкото минало... И ето какъ въ мисъльта ни се изреждатъ имената на старитѣ многозаслужили учители: Конст. Тодоровъ и Велико Поповъ, на директоритѣ: Асень Марчинковъ и Ив. Върбановъ, на свещеникъ П. Икономовъ. А въ по-ново време тѣзи на г-цитѣ Люба Райнова и Дора Огнянова, г. г. Д. Бобчевъ и Борисъ Пенчевъ. Всички означени сж дали своя безкористенъ данъ за преуспѣването на това скжпо културно светилище.

Тържеството се откри съ румънския националенъ химнъ, изпълненъ отъ детския училищенъ хоръ, подъ диригенството на г. К. Калинковъ. После следъ богата разнообразна програма, изпълнена отъ малкитѣ учащи, състояща се отъ: декламации на български и румънски езици, диялози и музикални дуети.

Едно хубаво балетче, уредено отъ г. Калинковъ, бѣше изпълнено отъ ученичкитѣ.

Вниманието на присжствуващитѣ прив[illegible]е кръшната народна ржченица, подъ ржководството на учителката г-ца Н. Михайловска. Малкитѣ участвуващи, облечени въ чудно-красиви народни костюмчета, пожънаха бурнитѣ овации на публиката.

Детския хоръ изпълни нѣколко подбрани номера, следъ което г. директора Н. Ременковъ, прочете годишния отчетъ. Успѣхътъ на всички ученици е добъръ, а общо за цѣлото училище, повече отъ добъръ. Отъ 63 редовни ученици оставатъ да повтарятъ само 16. Също така и успѣха по румънски езикъ е много добъръ.

Считаме за дългъ да отбележимъ похвалното старание на учителитѣ: г-ца Н. Михайловска, г-ца Д. Зогова, г. Калинковъ, както и на осталалия персоналъ, на който се дължи добриятъ училищенъ успехъ.

Съжаляваме само едно нѣщо: липсваше обичайната ежегодишна изложба отъ изработени предмети по ржкодѣлие и рисунки на ученицитѣ, която будѣше всѣкога голѣмъ интересъ у всички гриждани.

Училищното празднество се завърши къмъ единъ часа по обѣдъ, при общата радость на родители и деца.

На годишния актъ отбелязваме присжтствието на г. Д-ръ Ионъ Дину, видниятъ констанцениски общественикъ и публицистъ, привърженикъ на румъно-българското сближение, който сподѣли задоволството си отъ всичко видѣно.

Митко Минчевъ

Вести

— **Студентъ отъ Болградъ ни пише между другото: „...Очаквами съ нитърпение да пулучимъ "Добруджански гласъ". Тугава група приятели утиваме край Яппуха (езерото до Болградъ Н. Б.) четеми гу и са разправями колко хубаво вършити Вия тамъ, пъкъ ния сми толкузъ назадъ... Ния, литературно майчиния си езикъ ни знайми...“**

И следватъ хубави, хубави изповѣди.

— Утре, недѣля, 4 т. м. адвокатската колегия отъ Базарджикъ ще избере своя деканъ.

Състезаватъ се две листи: едната съ крайни патриотарски настроения, а другата на адвокатитѣ-демократи.

Последната е подържана отъ елита на адвокатското съсловие въ нашия край.

— Жителитѣ отъ с. Суючукъ (не далечъ отъ гр. Базарджикъ) сж изпратили до Н. Пр. Епископъ Геронтие отъ Констанца, оплакване противъ свещеника си Янули, който е вършилъ редица дѣла, съвсемъ несъобразни съ санаму на божи служитель.

Важното е, че това оплакване е подписано и отъ колониститѣ.

— Въ с. Хошкадемъ, Калиакренски окржгъ, става голѣмъ скандалъ: селския кметъ урежда балъ въ своята кръчма, а учителя въ училището. Газдѣлятъ се колониститѣ, започватъ разни спречквания, които достигатъ до кървавъ бой. Имало е много счупени глави.

— Вестницитѣ отъ Констанца се изказватъ много ласкаво за г-ца Мара Гърдева, завършила блѣскаво висшитѣ си науки.

Нашитѣ сърдечни сърадвания.

— Жителитѣ отъ с. Саржа Мамутъ сж се оплакали предъ Окржжния управитель на Калиякра противъ жандармерийския си шефъ. Ще се повърнемъ.

— Днесъ, сжбота, следъ обѣдъ, всички деца отъ колонията, които ще идатъ въ Балчикъ, трѣбва да се явятъ на медицински прегледъ въ кабинета на училищния лѣкарь, г. д-ръ Т. Ханджиевъ, следъ което ще се опредѣли окончателния брой на децата.

— Мѣстната общинска управа е наредила, щото всички търговци и продавачи да афиширатъ ценитѣ на съестнитѣ продукти.

— Калиакренското полково окржжие (**Cercul de recrutare**] съобщава на младежитѣ отъ наборъ 1938 г., които не сж били зачислени за краткосрочна служба (**termen rédus**), че могатъ да искатъ това зачисление съ заявление до 25 октомврий т. г.

Къмъ заявлението следва да се приложатъ: 1] свидетелство за завършеното училище. 2) Увѣрение, че е завършилъ предварителната военна подготовка (**Preg. Premilitară**) за 1935-36 и 36—37 год. и 3] една декларация, че не е билъ осжжданъ.

Зачисленитѣ за краткосрочна служба младежи, които иматъ нужда отъ отлагане, както и тия, които сж били вече отложени веднажъ, за да бждатъ отложени за 1938 год. трѣбва да вложатъ най-кжсно до 31 VII т. г. първитѣ, а до 15 VIII вторитѣ, заявление придружено съ свидетелството за завършеното училище, за посещенията и изпититѣ на студентитѣ, декларациитѣ моделъ А и Б и разписка за военна такса.

Младежитѣ, които не представятъ тия свидетелства въ указания срокъ, губятъ право, първитѣ на краткосрочна служба, а вторитѣ на отлагане.

Аптека „СКОПЕЦЪ“
—РУСИ МАРИНОВЪ
се *премѣсти* въ собственото си здание, *сжщата улица* — „Режина Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

продава се
английска каса за пари марк
Milners, съ два ключа.
Справка Рэдакцията или
ул. „Генералъ Кулчеръ“ 25
48—2

Съобщаваме
на многобройната си клиен
тела, че пивоквасената фабрика
„Енчо Деневъ“ — Базарджикъ
започна подъ ново ржковод
ство да приготовлява прочуто
то питие пивоквасъ, а сжще
времено СОДА И ЛИМОНАДА.
Работа чиста и акуратна.
Само едно посещение и ще
се увѣрите. 40—

МИЛЮ Д. НАЧЕВЪ
УЛ. "И. Г. ДУКА" 28
най-добре асортиранъ съ всички видове
ржчни армоники acordeoni,
устни музички отъ най-прочутитѣ
ИТАЛИЯНСКИ И ГЕРМАНСКИ ФАБРИКИ
ЦЕНИ НАЙ-КОНКУРЕНТНИ
Преди да купите горнитѣ артиколи
посетете магазина ми за увѣрение
Приематъ се и поправки 0
41 —

Д-ръ Божидаръ Янакевъ
Съобщава на почитаемата си клиентела, че **следъ продължително отсжтствие отъ града, се завърна** и приема болни всѣки день.
Кабинетътъ е снабденъ съ ренгенъ, ултра-виолетъ, пантостакъ и апаратъ за ултра-кжси вълни.
47 — 0
Ул. „Реджеле Каролъ“ [срещу кино „Модернъ“

Кирилъ Сапунджиевъ
— БАЗАРДЖИКЪ —
УЛ. И. Г. ДУКА 6 ТЕЛЕФОНЪ № 145
ГЛАВНО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА ОСИГУР. Д-во
„АГРИКОЛА - ФОНЧИЕРА“
Застраховки за:
— ПОЖАРЪ
— ГРАДОБИТНИНА
— ЖИВОТЪ
— ТРАНСПОРТЪ и т. н.
Представителство на прочутитѣ автомобили и Дизелъ-камиони: **„Мерцедесъ - Бенцъ“**
АГЕНЦИЯ НА НАЦИОНАЛНАТА РУМЪНСКА ПЖТНИЧЕСКА организация **„ЕВРОПА“**
— Приема записвания за Парижкото изложение и за всички иностранни пжтешествия.
— БИЛЕТИ за ВЪЗДУШНАТА ЛИНИЯ БАЗАРДЖИКЪ-БУКУРЕЩЪ и пр.
КОЛЕКТУРА НА ДЪРЖАВНАТА ЛОТАРИЯ
КУПУВА и ПРОДАВА разни АКЦИИ и държавни облигации, данъчни бонове и др. ценности. —
43 — 4

Чети в-къ „Добр. глас